

характеризується виразною гіперкоагуляцією, що компенсується істотним посиленням процесу фібринолізу, чим попереджується утворення фібринових мікрозгустків в кровоносному руслі.

Бібліографія.

1. Laszlo Bajzaz. Trombin Activatable Fibrinolysis inhibitor and an Antifibrinolytic Pathway. – Arterioseler, 2000. 20: P. 2511-2518.
2. Ambrus С.М. Thromboembolism and related conditions in pediatrics // The thromboembolitic disorders. – Stuttgart – New York: Schattauer, 1993. – P. 501-513.
3. Рубленко С.В. Стан системи протеолізу та фібринолізу у синовіальній рідині великої рогатої худоби в онтогенезі // Вісник Білоцерк. держ.аграрн. ун-ту. – Біла Церква, 1996. – Вип.1. – С.35-37.
4. Замазій А.А. Фагоцитарна активність крові та фібринолітичні властивості плазми крові і синовії у лошах в віковому аспекті // Зб. наук. праць, присвячений 150-річчю від дня заснування Харківського зоовет. ін-ту. – Харків, 2001. – Вип.9 (33). – Ч.2.– С. 174-175.
5. Стоцький О.Г., Іздепський В.Й., Лазоренко А.Б. Зміни вуглеводно-білкових сполук та ліпідів у сироватці крові коней (віковий аспект) // Вісник Полтавської держ. аграрн. академії. – Полтава, 2003.– №1-2. – С.–61.

ВІДГОДІВЕЛЬНІ ЯКОСТІ БУГАЙЦІВ М'ЯСНИХ ПОРІД

*Лесновська О.В., к.с.-г.н., доцент,
Санжара Р.А., к.с.-г.н., доцент*

*Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро, Україна
lesnovska.o.v@dsau.dp.ua*

Актуальність теми. Виробництво яловичини в Україні з кожним роком скорочується. Галузь потребує інтенсифікації за рахунок впровадження новітніх досліджень науки, прогресивних технологічних рішень при вирощуванні худоби, освоєння наукової доцільності систем ведення в цілому [3].

Кожне відгодівельне підприємство в залежності від спрямованості та мети створення самостійно обирає шляхи розведення, вирощування та відгодівлі худоби. Сьогодні дуже мало господарств, здатних оптимально створити умови для виробництва високоякісної яловичини, яка буде конкурентоспроможна не лише на внутрішньому ринку збуту, але і відповідатиме показникам та еталонам якості закордонних стандартів [2].

Природні ресурси нашої країни дають можливість без залучення додаткових інвестиційних вкладень організувати нагул та ефективну відгодівлю великої рогатої худоби. В основному використовують напівзакриті безвигульні та з вигулом приміщення для відгодівлі молодняку худоби. Такі системи вирощування застосовують для виробництва яловичини і в інших країнах [1,3].

Мета, матеріал та методи досліджень. Метою наших досліджень було обґрунтування технології відгодівлі молодняку української м'ясної (УМ) та світлої аквітанської (СА) порід в умовах дослідного господарства «Поливанівка» за рахунок використання технологічного рішення часткової зміни структури раціону годівлі молодняку віком 12-18 місяців.

Для проведення досліджень було відібрано бугайців обох порід, які утримувалися в однакових умовах. Основу раціону годівлі молодняку становив силос кукурудзяний (71,0 %), решта – сіно злаково-бобове, концентровані, коренеплоди.

Тварини контрольної групи отримували основний раціон годівлі, а їх однолітки дослідних груп споживали дослідний раціон годівлі, в структурі якого силос кукурудзяний частково (на 60,0 %) був замінений сінажем люцерни.

Результати досліджень. М'ясні якості піддослідного молодняку встановлювали за результатами зважування у відповідні періоди росту. На початок досліду бугайці УМ породи мали живу масу в межах 398,5-396,3 кг, а їх однолітки СА породи – 407,5-410,7 кг. В подальшому молодняк, що вживав дослідний раціон годівлі, відрізнявся кращим накопиченням живої маси та активніше зростав. Різниця в живій масі бугайців в кінці відгодівлі виявилася на 7,9 та 9,3 % більше відповідно.

Доцільність зміни структури раціону годівлі бугайців обох порід була підтверджена середньодобовими та абсолютними приростами молодняку.

Піддослідні бугайці УМ породи мали середньодобові прирости у віці 12-15 місяців 1032,2 г та 1247,8 г, тобто молодняк що споживав дослідний раціон, переважав за цим показником своїх породних ровесників на 20,9 %. В віковий період 15-18 місяців ця перевага становила 28,9 %.

Подібна ситуація спостерігалася при відгодівлі молодняку СА породи. У період 12-15 місяців бугайці даної породи мали середньодобові прирости на рівні 1091,1 г та 1263,3 г, тобто бугайці, що вживали дослідний раціон, переважали своїх однолітків на 15,8 %. В подальшому в період від 15 до 18 місяців ця перевага становила 34,8 % на користь бугайців дослідного раціону годівлі.

За весь період досліду абсолютний приріст бугайців, що вживали дослідний раціон, переважали своїх ровесників на 15,8-34,8 % в залежності від породи.

В кінці відгодівлі жива маса бугайців УМ породи склала 595,2-642,4 кг, а молодняку СА породи – 616,3-673,5 кг в розрізі груп. При цьому вихід додаткової продукції, що отримало підприємство від використання дослідного раціону годівлі, становив +7,9 та +9,3 % в розрахунку на одну голову відповідної породи. А вартість додаткової продукції склала +655,7 та +771,9 грн. в розрахунку на одну голову відповідної породи.

В результаті загальний економічний ефект відгодівлі бугайців різних порід склав +491,7 та +578,9 грн. в розрахунку на 1 голову в розрізі порід.

Висновки. Технологічне рішення часткової заміни структури раціону (силосу кукурудзяного на 60,0 % сінажу з люцерни) при відгодівлі бугайців м'ясних порід є актуальним та доцільним, так як даний прийом дає можливість додатково отримати підприємству 7,9-9,3 % продукції, а загальний економічний ефект при відгодівлі складає +491,7 та +578,9 грн. в розрахунку на 1 голову в розрізі порід.

Список літератури:

1. Біологія продуктивності сільськогосподарських тварин: навчальний посібник / Р.Л. Сусол, А. П. Китаєва та ін. Одеса, 2019. 288 с.
2. Селекція сільськогосподарських тварин / Ю.Ф. Мельник, В.П. Коваленко та ін.; за ред. Ю.Ф. Мельника. К.: ІнТас, 2008. 445 с.
3. Формування м'ясної продуктивності у тварин різних порід великої рогатої худоби, яких роздять в Україні / Ю.Ф. Мельник та ін.; за ред. Й.З. Сірацького, Є.І. Федорович. Корсунь-Шевченківський: ФОП Гаврищенко В.М. 2010. 400 с.